

de treball i les salarials. Per això s'ha obert expedient sancionador en aquesta legislatura a 57 empreses de neteja i les seues empreses usuàries, principalment hotels, per cessió il·legal de treballadores que realitzen funcions de cambres de pis.

I per concloure, li puc dir que aquest Consell continuarà treballant per la plena integració amb igualtat de drets d'aquestes treballadores i treballadors en el mercat laboral.

No li càpia cap dubte que anem a seguir treballant en aquesta línia per a millorar els salaris..., i tots i cadascun dels seus drets perquè cohesionem d'alguna manera més la societat en la qual vivim.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Interpel·lació a la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, senyora Mònica Oltra Jarque, sobre la política general del Consell en relació amb la gestió de centres de menors, que formula la diputada senyora María José Catalá Verdet (GP Popular) (RE número 89.805, BOC número 246)

La senyora vicepresidenta primera:

Passem ara al punt número 6, que és la interpel·lació a la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives sobre la política general del Consell en relació amb la gestió dels centres de menors que formula la diputada María José Catalá Verdet, del Grup Parlamentari Popular.

Quan vullga, senyora diputada.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyora vicepresidenta.

Senyors consellers.

No és la primera volta que tenim una interpel·lació i un debat sobre la situació dels centres de menors de la Comunitat Valenciana.

Dos anys i mig després de prendre possessió de les seues responsabilitats, han sigut moltes les qüestions que han eixit en esta cambra i que posen en entredit la gestió de la conselleria al voltant de la qüestió més vulnerable de la nostra societat i, sobretot, la qüestió de major responsabilitat del Consell, que són els menors, concretament els menors tutelats. Com vosté dia, els nostres fills.

N'hi han una sèrie de punts que s'han posat sobre la taula i a mi m'agradaria que vosté em contestara com està la situació.

Concretamente, señora vicepresidenta, ya hace unos meses habían centros de menores que trabajaban sin contrato, por una serie de parálisis en su *conselleria*. Centros de menores que tenían..., por ejemplo, sin contratos, estaban desde septiembre, octubre y noviembre del 2016, y que funcionaban con enriquecimientos injustos, con expedientes de enriquecimientos injustos.

Habían varios de ellos..., y a mí me gustaría saber si estos centros..., si todavía tenemos centros que siguen sin contrato, centros de menores que siguen sin contrato y a los cuales les estamos pagando a través de expedientes de enriquecimiento injusto.

También se puso sobre la mesa, concretamente en un informe del Síndic de Greuges, que había ingresos de menores con discapacidad o enfermedad mental diagnosticada en centros de protección de la comunidad, pese a estar prohibido por la ley. Y nos gustaría saber si esa situación se ha corregido o si se sigue produciendo.

Al mismo tiempo, también se puso sobre la mesa, también por el Síndic de Greuges, que había ingresos de menores de tres años en centros residenciales, también en contra de lo dispuesto en la normativa. Y nos gustaría saber si esto se ha corregido o en este momento está pasando todavía.

El día 24 de mayo del 2017 usted dijo textualmente: «En dos anys este govern ha augmentat el pressupost per als xiquets i xiquetes un 20%. Gestió, gestió de dos anys. Gestió de dos anys, gestió de dos anys, 20% més en el pressupost. Ja veig que hui estan *tinents* vostés. No patisquen».

Después de escuchar estas declaraciones, tengo que decirle que hemos constatado que del presupuesto del año 2016 usted ejecutó un cero por cien de inversiones en los centros de menores.

En los presupuestos del 2017, con los datos de 30 de noviembre, que son los últimos datos publicados, se ha ejecutado solo el 66,91% del programa de infancia y adolescencia, el 59,78% de los gastos de funcionamiento y solo se ha pagado el 64,27% del presupuesto. Eso supone que a falta de un mes para acabar el año había por pagar o ejecutar 43,5 millones de euros: 40,3 pendientes de ejecutar y 3,2 ejecutados, pero pendiente de pago.

Además, la ejecución de las inversiones era de un 26,60% del presupuesto de infancia y adolescencia, lo que supone que se había dejado de ejecutar tres de cada cuatro euros de los que se presupuestó para inversiones en centros de menores. Y nos gustaría saber, ahora que ya ha finalizado el año, si esa situación ya se ha corregido y cuál ha sido la ejecución final.

En torno a las nuevas plazas en centros de menores, también usted el día 24 de mayo del año 2017 dijo lo siguiente: «Licitació de nous contractes 2017-2018. El Consell ha autoritzat divendres passat la contractació del servei per a la posada a disposició de la vicepresidència i Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives dels plans d'atenció residencial per a xiquets i xiquetes dintre d'un nou model. Açò suposarà l'increment de les plantilles un 66%, suposarà

la creació de 410 nous llocs de treball vinculats al sistema residencial de protecció i, a més, suposa una cosa, i és que per primera volta este concurs no està trucat.»

La realidad, señora vicepresidenta, es que, según los datos que tenemos, en este momento hay como unos trece contratos en licitación y pendientes de adjudicar: la gestión del Centro de Reeducción de Menores de Jaume I, de Picassent; un contrato de mediadores interculturales a menores extranjeros no acompañados para el Centro de Recuperación de Menores de Alicante; 602 plazas de atención residencial en centros de acogida para niños y adolescentes en el sistema de protección de la Comunidad Valenciana bajo guarda y tutela de La Generalitat; Centro de Reeducción de Menores Pi Gros, de Castelló; Centro de Reeducción de Menores Mariano Ribera, de Burjassot; asistencia y seguimiento educativo Centro de Acogida de Menores Plana Alta, de Castellón; gestión de Centro de Acogida de Menores de Mislata; asistencia y seguimiento educativo Centro Acogida de Menores Plana Baixa, de Nules; gestión Centro de Reeducción de Menores Pi i Margall, de Burjassot; gestión Centro de Acogida de Menores Lucentum, de Alicante; gestión Centro de Acogida de Menores Baix Vinalopó, de Elche; Centro de Acogida de Menores Mislata II y otras cuestiones que son limpieza de CEAM, Centro Social y Bloque Escuela de La Coma. En total hay 82 millones de euros que están paralizados en la *conselleria*, en contratación. Algunos de ellos deberían de estar adjudicados y están paralizados. Nos gustaría saber cuál es el motivo del bloqueo en su *conselleria*.

Yo le he leído hasta trece contratos, importantísimos –uno de ellos de 602 plazas de atención residencial–, que están pendientes de adjudicar de forma definitiva. Nos gustaría saber qué ha pasado, cuál es el problema del bloqueo.

En esa comparecencia, usted nos hablaba de gestión de forma reincidente: «¡Gestión! ¡Gestión! ¡Gestión del *botànic!*», «els nostres fills». Y, mire, yo le tengo que recordar una serie de cuestiones, ¿no?, usted y yo sabemos que han pasado, pero no solo usted y yo; usted y yo, y todas las personas que estamos aquí y gente que está fuera.

Se han producido cuestiones muy lamentables: los incidentes de agresión e insultos racistas a un niño que estaba interno en un centro de menores por parte de una cuidadora después de haber cerrado el centro de acogida de La Resurrección. Cuestiones evidentemente sobre las que ya hemos debatido: ese informe de la fiscalía que llegó del centro de Monteolivete –usted no hizo mucho caso; un año después ya le hizo un poco de caso–; el traslado de esos menores de Monteolivete al centro de Buñol este verano, y que ese traslado se había producido sin que se dieran las circunstancias necesarias para producir ese traslado. El Síndic de Greuges, en fecha 21 de septiembre de 2017, le decía a usted de forma textual que el centro no estaba para acoger a más menores.

Mire, esas recomendaciones del *síndic* le llegaron a usted, tras la reyerta en el centro..., de Buñol, que se produjo en agosto, pero un día antes de que un adolescente del centro de catorce años sufriera el corte de una femoral. Dimitió el director de Monteolivete, dimitió la directora de Buñol... Parece que algo no funciona, señora vicepresidenta.

Usted ha esperado a una inspección de trabajo, a consecuencia de una denuncia de trabajadores, y a una visita sorpresa de la fiscalía para reaccionar.

Y su directora general ha tenido declaraciones que yo creo que no son muy afortunadas, si le digo la verdad. Dice algo así como que «ha habido dificultades, en todos los centros las hay y las vamos subsanando; no hay ningún problema; yo normalizaría esto». Eso es lo que dice su directora general en una entrevista.

Pero, claro, normalizar esto, señora Oltra, normalizar una visita de la fiscalía al centro de menores de Buñol, donde se constatan circunstancias gravísimas, pero gravísimas, y que desembocan en un informe de la misma fiscalía, lamentable: el número de menores ingresados superan un 50% el número de plazas; el número de educadores es insuficiente; no hay asignación a todos los menores del recurso formativo que le corresponda; los expedientes de menores están mezclados; se encuentran sin resoluciones administrativas atestados, fichas médicas, inscripciones en el Servef... Está todo incompleto.

El informe de la fiscalía es lamentable y su directora general dice que hay que normalizar, que, claro, siempre hay problemas.

Mire, señora Oltra,...

La senyora vicepresidenta primera:

Señora Catalá.

La senyora Catalá Verdet:

...nos gustaría que nos respondiera a todas estas cuestiones. Yo creo que es una cuestión prioritaria. Usted y yo hemos hablado mucho de esto, y yo creo que seguiremos hablando, pero lamento decirle, a falta de escucharle, que creo que su gestión no está siendo la correcta y que creo que no está prestando la suficiente atención *als nostres fills*.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señora Catalá.

Senyora vicepresidenta.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyora Catalá, per la seua interpel·lació. Felicitar-la també perquè crec que este matí l'han investida a vosté doctora, i això sempre supose que és una gratificació personal.

I, efectivament, senyora Catalá, vosté me torna a interpel·lar sobre una qüestió de la qual ja he informat reiteradament a estes Corts. En la meua compareixença del 24 de maig, que vosté fa referència, ja vaig tindre ocasió d'explicar el model

residencial, el nou model de gestió pel qual vosté m'interpel·la hui. Posteriorment, el 7 de juny també vaig respondre a una interpel·lació que me va presentar vosté, igual que hui, sobre la política general del Consell en relació amb la gestió de centres de menors, encara que en aquella ocasió també esmentava directament el tema en concret de Monteolivete.

Han passat huit mesos i la política del Consell segueix avançant en el nou model residencial. No ha canviat massa respecte a estos huit mesos del que jo li vaig contar en aquell moment, però jo no tinc cap inconvenient en seguir contant.

En el que sustenta el nou model residencial d'atenció a la infància, els principis són la desinstitucionalització, la participació i l'oci educatiu, ¿val? I en una segona fase, l'emancipació i la vida independent. Estes són les bases que hem assentat del nou model.

Quant als recursos, el nou model estableix una baixada de ràtios, per damunt del que marca la llei, val? Que sempre s'ha complit en els centres a què vosté m'ha fet referència. Val?

Un augment de perfils professionals i una diversificació de programes perquè tots els centres atenguen els diferents perfils i situacions vitals dels xiquets, xiquetes i adolescents. La idea ja no és funcionar per tipologia de centres, com els vaig contar; la idea és funcionar per programes i que els programes s'adapten a cada xiquet o cada xiqueta, que no siga el xiquet i xiqueta qui haja d'adaptar-se al centre. Este és el canvi de mirada que hem fet, i que la directora general també els ha explicat en diverses ocasions.

El que també hem fet estos huit mesos és seguir posant ordre en un sistema que vostés tenien oblidat, senyora Catalá, i lamente haver d'expressar-me en estos termes, però ho tenien oblidat, que sotmetia els xiquets, les xiquetes i els adolescents a un continu menyspreu.

Ara comencen a ser el centre de les polítiques, la infància i l'adolescència, i es reconeixen com a persones ciutadanes de ple dret, els fem protagonistes del seu procés també. I dintre dels centres la participació és un dret en este moment, el projecte vital i la individualització de cada projecte també és un dret.

Hem avançat en la implantació del nou model comptant amb la participació de totes les entitats socials i institucions públiques implicades.

Quant a la participació, destacar el compliment de la Resolució 1.008 d'estes Corts, adoptada el 14 de juny de 2017, sobre l'impuls d'un nou sistema d'acolliment residencial i protecció infantil. En esta, les Corts Valencianes van instar el Consell a adherir de manera immediata els representants de les entitats i les associacions dels drets de la infància, com també els representants dels grups parlamentaris a la mesa de treball per a la protecció de la infància i l'adolescència. I aixina s'ha fet.

El 24 de juliol es va reunir la mesa de treball i personalment vaig donar la benvinguda a les noves incorporacions dins de la Comissió de treball per a la protecció de la infància i de l'adolescència, les entitats Unicef, Cruz Roja Española, Save the Children, Càritas –que en aquell moment no va poder vindre, però està incorporada–, l'Observatori del menor del Síndic de

Greuges i els representants de tots els grups parlamentaris: el Grup Popular, Socialista, Compromís, Podem i Ciudadanos, a més del diputat no adscrit, Alberto García, i entre ells va assistir el seu company, Juan José Zaplana.

Posteriorment es va celebrar una nova reunió i ahí, malauradament, doncs ja no va acudir ningun representant del seu grup, senyora Catalá.

He de destacar també que estem molt avançats ja en la nova llei d'infància i adolescència, que presentarem a les seues senyories la pròxima setmana i a la qual han estat convidades també a participar i, per descomptat vosté, senyora Catalá, està convidada també a vindre a la presentació d'esta llei, on vosté vorà com tots estos trets, estes línies mestres estan plasmades.

Quant al nou model residencial, la gestió dels centres d'acollida, el nou model que s'està implantat, significa una important millora en l'atenció dels xiquets, vosté ho ha nomenat; quatre-centes persones més treballant en el sistema de protecció, una pujada d'inversió d'un 62% i ací podem destacar la realització de totes les noves licitacions d'acord amb el nou model.

Vosté me preguntava per les 602 classes. Es dividia en huit lots este contracte, dels quals ja s'han adjudicat sis, val?, que estan firmats a 15 de gener. Vosté s'interessava per este contracte.

Per cert, senyora Catalá, el *resarciment* per enriquiment injust és una figura perfectament legal, vosté ho sap. Vosté s'ha enganyat d'any, d'estes 602 places, entraren en *resarciment* l'1 de desembre de 2017, no del 2016, i han acabat el seu *resarciment* el 15 de gener quan s'ha adjudicat el contracte. I vosté mateixa ha dit que tenim 13 contractes tramitant-los. Efectivament, perquè se treballa molt i se gestiona molt, i això fa que hi haja molta contractació tramitant-se. Per tant, de huit lots, sis adjudicats; 15 de gener, firmats.

Reducció de places en els centres més grans. Dels quatre centres que amb el model antic disposaven de 42 i de 30 places, han passat a tindre'n 24, que és el màxim que nosaltres estem plantejant ara perquè els centres se pareguen més a una llar i no a una institució.

L'ampliació de la xarxa residencial concertada. S'han incorporat sis centres més, passant de 60 a 66 centres. Òbviament, la reducció de nombre de persones residents fa que pugen el nombre de centres.

L'increment total de places concertades. S'han ampliat set places, passant de 638 a 645. Per tant, també la ràtio de places (*inintel·ligible*) ...

La incorporació de nous perfils professionals. Amb el nou model tots els centres disposen d'un equip tècnic, senyora Catalá, format per professionals de la psicologia i el treball social. 36 centres en el seu model, en l'antic model, no tenien equip tècnic. Ara tots els centres tindran equip tècnic i la resta, els 36 que no en tenien ara en tindran i la resta han ampliat.

Increment de plantilles. En la licitació de les 602 places, d'acord amb el nou model d'atenció residencial, la ràtio de professionals per persona menor d'edat passa d'1,05, amb el seu model, a 1,70 amb el nostre model. Un increment del 61% en el còmput global.

En el cas dels equips educatius la ràtio ha augmentat de 0,80 a 1,24, un increment del 56%; mentre que en els equips directius s'augmenta un 116% i en els de suport un 53%.

Quant a la inspecció i supervisió. Miren, entre 2012 i 2015 el govern del Partit Popular en quatre anys va realitzar en els 80 centres sis inspeccions. Quatre anys, sis inspeccions. Açò contrasta amb el govern del botànic. En 2017, només en 2017 es van fer 18 inspeccions. És a dir, en un any hem fet el triple que vostés van fer en quatre anys, perquè se facen una idea. I a més la supervisió, els territorials tenen instrucció per a supervisar cada sis mesos tots els centres, i a més alçar informe, perquè en l'època on governava el Partit Popular els informes no existien i no tenim relació de què passava en eixes supervisions, si és que se feien.

Quant al pressupost, efectivament, hi ha hagut un increment pressupostari: en 2016 del 19,18; en el 2017, 10,17; en el 2018 un 21,30% d'increment de pressupost.

Quant a l'execució, senyora Catalá: en el 2016, un 94,12% d'execució; i vosté me parla que a 30 de novembre en el pressupost d'inversions només s'ha executat un 26% en el 2017. Vosté sap, senyora Catalá, que el pressupost d'inversions d'esta direcció general és molt reduït, és un 1,2% del pressupost total. És a dir, vosté me parla d'1,2% del pressupost global. Açò seria un problema, senyora Catalá, si açò fora vivenda i obra pública. Però és que resulta que en la Direcció General d'Infància i Adolescència la major part de les partides se fa sobretot en transferències, en transferències corrents. I ahí estem per damunt del 78% en l'execució a 30 de novembre. Les dades a 31 de desembre no li les puc facilitar encara perquè sap vosté que no està feta l'execució encara, que quan estiga vosté tindrà totes les dades, igual que té les dades de tot.

I, en tot cas, m'ha parlat vosté de qüestions com l'autobús de Sogorb, que ja li vaig contestar. M'ha parlat del trasllat de Montolivet, que ja li vaig contestar en l'última interpel·lació, i m'ha parlat d'un informe del síndic que també li vaig contestar. En tot cas, si vosté seguix tenint interès en eixes qüestions que ja li vaig contestar, en la següent rèplica li faré una ampliació.

Moltíssimes gràcies. (Aplaudiments)

(Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Catalá)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Continuem amb la interpel·lació.

La senyora Catalá Verdet:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta, per l'amabilitat de les seues paraules. Lamente no poder agrair-li que m'haja (inintel·ligible) ... la resposta..., que m'haja donat respostes

perquè no me les ha donat... A res, bàsicament. Bé, allò de l'execució del pressupost, que després parlarem.

Respecte el rescabament, els expedients de rescabament, que a mi me feia molta gràcia esta paraula quan estava en el Consell. *Enriquecimientos injustos*, para los cristianos. ¿Vale? (Remors) Los enriquecimientos injustos -bueno, y para los moros, como usted quiera, señora Mollà-, (veus) en cristiano, en cristiano, en cristiano...

El senyor president:

Senyories, per favor.

La senyora Catalá Verdet:

...esto es vocabulario *casolà*, señora Mollà, ya sé que ustedes hablan fenomenal, pero los que somos de pueblo tenemos tics de *poble*. Es lo que hay. (Veus)

En cuanto a los enriquecimientos injustos, yo creo que no me debo de haber explicado bien o usted no me ha entendido bien. Yo le hablaba de que había centros sin contrato, no de los expedientes, de los trece expedientes de los que luego le he hablado ni de las 600 plazas.

Le hablaba, por ejemplo, del Centro de Reeducación La Vila, en Villena, o del Centro de Reeducación del Cabanyal o del Centro de Protección Lucentum, de Alicante, ese sí que está entre los trece que le he dicho. Esos están sin contrato desde aproximadamente septiembre, octubre, noviembre de 2016. Y se está produciendo enriquecimientos injustos desde entonces, porque no tienen contrato, están funcionando sin contrato. Le pregunto si esto continúa así.

Nada tiene que ver con lo que le he dicho después. Luego le he dicho, efectivamente, además usted tiene trece expedientes vinculados con centros de menores que tendrían que estar resueltos y no lo están, rebasando todos los plazos. Pero esto es una constante con usted, porque tiene como 40 licitaciones pendientes de resolver por un importe de 140 euros más los 188 de las 3.300 plazas de mayores. 328 millones de euros en 40 expedientes que han pasado todos los plazos, los tres meses, para la adjudicación, para la apertura de plicas; y que están ahí, siguen bloqueados.

Yo me pregunto, he traído esta foto, que es una foto muy bonita, y me pregunto: ¿toda esta gente qué hace? ¿Toda esta gente qué hace? Estos son sus asesores, bueno, su personal de confianza básicamente. Es que no sé qué hacen. 40 expedientes con 300 millones de euros pendientes de resolver. Y han pasado todos los plazos. Centros de menores que están sin contrato desde noviembre del año 2016.

Entonces, claro, no me ha respondido a cuestiones. La ejecución del presupuesto. ¡Hombre! para mí sí que es grave que en 2016 usted ejecutara el cero por cien de centros de menores de inversiones; y en el año 2017, a 30 de noviembre, que es el último dato que tengo, el 26%. Para mí sí es grave. ¿Para usted no lo es? Es una parte mínima y no importante a su presupuesto. Para mí es importante.

Pero, mire, señora Oltra, usted me ha hablado de las comisiones. Usted no ha convocado comisión desde la última convocatoria, que creo que fue el día 26 de octubre, desde entonces no ha convocado comisión, y es una pena, porque la visita de la fiscalía al centro de menores de Buñol fue el día 2 de noviembre. Y hay que ver, eh, hay que ver el acta de la inspección del centro, señora Oltra, hay que verla. Colillas, colchones y almohadas manchadas, ropa interior sucia, botes de vinagre y briks vacíos de zumo, envases vacíos de yogur, pintadas en paredes y armarios, sábanas de la cama que tienen quemazos de cigarros, mecheros, paquetes vacíos de tabaco, suelo y paredes sucias, comida en las ventanas. Es que no podría, o sea, no lo podré decir todo lo que pone aquí. Hay un menor que todavía no se ha levantado de la cama, nos encontramos tres colchonetas en el suelo en un espacio abierto de la planta donde duermen tres menores y que en ese momento se encuentran allí acostados. En el centro no se ha puesto en funcionamiento el sistema de detección de incendios y ni hay extintores.

Los expedientes de los menores son tremendos. Hay un expediente de una niña que ingresa un día 26, por violencia de género familiar, y que la mandan a casa el día 30, el día 30, a la misma casa, eh, a la misma casa.

Todos los expedientes en desorden, mezclados, partes médicos, atestados, citaciones de declaraciones en fiscalía, partes de incidencias, informes sociales.

Quiero decir, los fiscales, señorita, los fiscales, señora Oltra, hacen un informe que es vergonzoso. Y ustedes después empiezan a aportarles, al día siguiente van corriendo a hablar con ellos, la directora territorial, para decirles que está todo bien y que no pasa nada.

Mire, señora Oltra, lo de las ratios es mentira, lo dice el informe del fiscal, la bajada de ratios, lo dice el informe del fiscal, lo dice el informe de la Sindicatura de Greuges, lo dice la contestación de su directora general al informe de la fiscal, lo dice ella.

Por tanto, mire, no. El Partido Popular tendrá culpa de muchas cosas, pero usted tiene mucha culpa de esto. No ha tomado medidas...

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

...y no ha gestionado. Y esa es su responsabilidad.

Con ustedes nuestros hijos no están bien atendidos, señora Oltra. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà la vicepresidenta del Consell a la interpel·lació.

Quan vosté vullga, vicepresidenta.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Senyora Catalá, mire, vosté pot seguir repetint i repetint una mateixa falsedat, que no per això se va a convertir en veritat.

Té vosté raó. L'informe de fiscalia va ser demolidor, demolidor, i per això se prengueren..., s'havien pres ja mesures, ¡jojo!, s'havien pres ja mesures, abans que arribara el mateix informe a la conselleria, perquè nosaltres érem conscients de la situació. I el Síndic de Greuges, en eixe informe que vosté ha anomenat, diu una cosa, un suggeriment, que és que l'equip..., hi ha una confrontació en l'equip de treball i que s'ha de buscar un acompanyament d'experts metodològic que acompanye i tutele, d'alguna manera oblige a eixe equip professional.

El 15 de novembre entra en vigor ja un contracte que havien fet d'emergència, arran de l'informe del síndic, molt abans d'arribar el requeriment de la fiscalia; i el 15 de novembre entren eixe equip d'especialistes que acompanyaran durant sis mesos els equips de treballadors.

Perquè, efectivament, la situació no era la correcta, un equip professional que, com vosté comprendrà, no porta dos anys i mig treballant, que venia de Monteolivete... No és veritat que dimitira el director de Monteolivete i de Bunyol. La directora de Monteolivete era la mateixa que de Bunyol i va decidir que volia agarrar un altre camí professional. Però no diga que hi ha hagut dos dimissions, perquè això és faltar a la veritat. Però vosté ho vol repetir i a la millor algú, algú en algun moment s'ho creu.

Entraren els auxiliars de contenció el 15 de novembre, entrà la seguretat 24 hores el 15 de novembre. Tot això estava en vies de solució. I és de veres que l'informe de fiscalia mostra una situació indesitjable, però que havíem ficat ja les solucions. I, sobretot, l'informe del síndic, que vosté ha anomenat –però que no s'ha llegit sencer, es veu–, també diu que han millorat substancialment les condicions de Monteolivete (*inintel·ligible*) ... Això també ho diu l'informe que vosté no ha llegit.

I, mire, sobre l'execució de pressupost, jo ja li he dit. Si vosté vol seguir parlant del 0,30%, de l'1,2% de 121 milions, doncs, quede's amb això, quede's amb 300.000 euros de 121 milions. Jo ja li he dit, *oiga*, a 30 de novembre nosaltres hem executat 19,4 milions en el capítol IV, que és el gruix de la direcció general; vostés, en 2014, a 31 de desembre, n'havien executat 13,2. 19,4, a 30 de novembre, nosaltres; 13,2, a 31 de desembre, vostés. *(Veus)* Les comparacions..., no se resistix a la comparació.

I, després, vosté m'ha donat la clau de la qüestió. Perquè vosté seguix diguent, les contractacions... Ja li dic, n'hi han 13..., ho ha dit vosté, hi han 13 contractes en marxa; i en queden altres pendants, sí, en queden altres pendants, estan en enriquiment injust, una figura perfectament legal. I me parla vosté de les 3.300 que no tenen res a vore en tot açò, però que té a vore que estem posant ordre, perquè les 3.300 també són conseqüència d'una sentència que va tombar, per il·legal,

el model de residències de majors que havien muntat vostés. Aleshores, vostés, clar, ens tiren la culpa a nosaltres d'uns *desaguisats* que van fer vostés.

I, ¿sap on està la clau? Me l'ha donat vosté, en la seua rèplica. Vosté ensenya una foto de l'equip de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, dels directors generals, els secretaris autonòmics, el delegat del Consell, el del personal eventual, i diu que estos no treballen. Doncs, no fan contractes, senyora Català, no. Això, amb un govern decent, ho fan els funcionaris, la contractació. Els eventuais, el personal polític no *amaña los contratos*; això s'acabà quan se n'anaren vostés del govern. Vosté mateixa m'ha donat la clau. «¿Que esta gent no fa els contractes?» No. Amb el govern del botànic, la contractació la porten funcionaris. I estan treballant ben de valent els funcionaris. I vosté, cada vegada que puja ací a dir que s'estan paralitzant els contractes, està insultant els funcionaris que s'estan deixant la pell. ¿Sap vosté? Això és el que està fent. *(Aplaudiments)*

Ací no són els polítics els qui fan els contractes. Ací no va Blasco i Cotino i fan el contracte d'accessibilitat *para sus amiguitos*. *(Veus)* Clar que vostés feien ràpids els contractes, perquè sabien a qui li'ls anaven a donar. Quan la contractació és neta, quan la contractació és transparent, quan n'hi ha lliure concurrència, els temps tenen els seus temps. I els funcionaris li dic que han treballat fins i tot en el mes d'agost, ¿val?

Ací, s'està treballant. Qui ha de treballar el tècnic, treballa el tècnic, que són els funcionaris; i l'equip de la conselleria treballa les línies polítiques. No tenim eventuais ni alts càrrecs *amanyant* contractes, com feien vostés. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Interpel·lació al Consell, que contesta el conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, sobre la política general per tal d'assegurar la igualtat retributiva i combatre l'esclètxa salarial de les empreses públiques dependents de la Generalitat valenciana, que formula la diputada senyora Cristina Cabedo Laborda (GP Podemos-Podem) (RE número 91.223, BOC número 246)

El senyor president:

Senyories, hem culminat esta interpel·lació. Mos queda una interpel·lació, que és l'última del treball de hui, que és el punt número 7 de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al Consell sobre política general en matèria d'assegurar la igualtat retributiva per a combatre l'esclètxa salarial.

La interpel·lació serà formulada per la il·lustre diputada Cristina Cabedo a l'honorable conseller d'hisenda i model econòmic.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Cabedo Laborda:

Gràcies, senyor president.

Segons Comissions Obreres, l'esclètxa salarial entre dones i homes al País Valencià és del 45% en el sector privat i del 16,3 en les empreses de titularitat pública. Per això, en el mes de desembre, Podem-Podemos vam presentar una proposta no de llei amb set punts, cinc d'ells destinats al Consell, on donem les claus per a pal·liar aquestes esclètxes. Estem a l'espera de la seua execució, per part del Consell.

Aquelles mesures, aprovades per unanimitat en la comissió d'igualtat de gènere, tindrien un impacte, tant en el sector privat com en el sector públic, si bé és cert que les vam confeccionar pensant especialment en el sector privat. Això és aixina perquè al sector privat són 164 dies els dies on les dones van a treballar gratuïtament al País Valencià, segons Comissions Obreres, basant-se en l'enquesta anual d'estructura salarial, enfront dels 59 dies gratuïts que les dones van a treballar en el sector públic valencià.

Tanmateix, ara, i estant a l'espera que el Consell execute eixes cinc propostes concretes i ràpides per a pal·liar l'esclètxa, voldríem centrar-nos en aquesta interpel·lació concretament en les empreses públiques valencianes, per tres raons:

La primera, perquè, tot i que, efectivament, hi ha 29 punts de diferència, quant a l'esclètxa salarial, entre les empreses privades i públiques, entenem que no es pot normalitzar la desigualtat i cal atacar el masclisme en totes les seues esferes i, si a més és de forma concreta, millor.

En segon lloc, perquè les empreses de titularitat pública entenem que haurien de ser exemplificadores per a la resta d'empreses.

I, en tercer lloc, perquè entenem que La Generalitat també hauria de ser exemplificadora en les mesures que entenem que poden ser de major celeritat en les empreses que d'ella depenen.

A finals d'octubre de 2016 ja vam fer comparèixer el secretari autonòmic de la conselleria d'igualtat per a retre comptes sobre quantes empreses tenien plans d'igualtat, perquè és una de les mesures a través de les quals acabar amb l'esclètxa salarial, i els resultats no eren molt bons a finals de l'any 2016.

Cal recordar, senyor conseller, que, si comparem les xifres estatals amb les valencianes, a nivell estatal l'esclètxa salarial és del 12%, mentres que a nivell valencià és del 16%. Per tant, veiem que l'esclètxa salarial en el sector públic valencià és major que en l'estatal.

Aquestes xifres, com vinc dient, són xifres que les tenim gràcies a un informe d'un sindicat concret, Comissions Obreres, però a nivell estatal les tenim per un altre sindicat, el CSIF, i que revelen que en ambdues administracions, doncs, no s'han fet estudis sobre aquesta qüestió o, almenys, no s'han fet públics, pel que veiem una mancança, tant a nivell estatal com a nivell autonòmic, en l'estudi concret. I, per tant, veiem que no n'hi ha una certa clara voluntat política de prioritzar l'eradicació del masclisme a l'hora de quant cobren les dones en l'administració pública i en les seues empreses públiques.